

[Ove Hansen.]

For mit parti er en effektiv planlægning for hovedstadsområdet meget afgørende. Den vækst, som har præget hovedstadsområdet gennem mange år, har forvoldt skade i flere tilfælde, og forholdene vil blive kaotiske, dersom vi ikke får en samlet plan; et fælles politisk organ for hele området, regionen, må være en forudsætning for gennemførelsen af en regionplanlægning, og det politiske organ, der skal forestå styringen, må absolut udstyres med stærke beføjelser.

I regeringens forslag indtager planlægningen da også en betydningsfuld placering, idet boligministerens forslag om regionplanlægning i hovedstadsområdet netop tager sigte på en samlet styring. De tre amter i området foreslås forenet til ét amt, og det bliver dette amts amtsråd, der skal forestå styringen og dermed planlægningen for hovedstadsområdet, ligesom amtsrådet skal overtage flere af de funktioner, som boligministeriet hidtil har varetaget.

Med dette forslag er der altså tale om begyndende decentralisering, og det kan jeg kun være tilfreds med. Men vi kan naturligvis ikke lave specielle ordninger for hovedstadsområdet eller hovedstadsamtet, øvrige amter kan — og med god grund — forlange tilsvarende bestemmelser, og derfor håber jeg, dette forslag må være indledningen til en decentralisering i det øvrige land.

Boligministeren har bebudet senere at ville komme med et forslag til en landsplanlægning, og et sådant forslag anser jeg for at være særdeles værdifuldt. Vi har længe savnet en lov om landsplanlægning. Det fælles egnsplanråd for de tre amter har udført et godt arbejde for at tilrettelægge planlægningen for hovedstadsområdet, men rådets arbejde har været af mere vejledende karakter, og det har selvfølgelig været en svaghed. Men foruden planlægningen savner vi klarhed på et andet betydningsfuldt felt, og det er opgavefordelingen. Det gælder ikke blot hovedstadsområdet, det gælder hele landet. Det er ikke let at tilrettelægge styringen og byrdefordelingen, når opgavefordelingen ikke nøje er fastlagt.

De mange forslag, der i dag er til behandling vedrørende hovedstadsreformen, bekræfter, at der i partierne er stor interesse for at finde en løsning. Der foreligger således forslag fra det radikale venstre, fra det kon-

servative folkeparti — et forslag til folketingsbeslutning — og endelig de mange forslag fra indenrigsministeren. Det er desværre ikke muligt ved denne lejlighed at komme ind på enkeltheder, det bliver der formentlig rig lejlighed til under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne gøre nogle kommentarer til forslagene.

Det problem, der antagelig især vil give anledning til drøftelse, er spørgsmålet, om vi i hovedstadsområdet skal have ét amt, tre eller fire amter samt desuden et hovedstadsråd. Kommunerne i området afviger på mange områder fra landets øvrige kommuner; det gælder ikke bare i størrelse, det gælder også deres problemer, og disse afvigelser må naturligvis indgå i de fremtidige overvejelser. Men det, jeg vil tillægge en meget stor betydning for en løsning af hovedstadsområdets problemer, er, at den kommunale opdeling, vi har i Danmark, baseret på en toleddet opdeling, nemlig kommuner og amtskommuner, bliver gældende overalt i landet, også i hovedstadsområdet. Denne toleddede opdeling er særdeles hensigtsmæssig. Gennem mange år har den vist sig at være velegnet i den kommunale forvaltning.

I det radikale venstres forslag, der er hentet fra anvisningerne i reformudvalget, indgår oprettelsen af et hovedstadsråd på 37 medlemmer. Dermed bryder man den toleddede opdeling, idet hovedstadsrådet indskydes som et tredje led. Det nye organ, hovedstadsrådet, skal efter de radikales forslag udstyres med en række beføjelser og rettigheder, ligesom rådet skal have adgang til at udskrive skatter på beboerne.

Efter forslaget er det hensigten, at rådet skal forestå styringen af regionplanlægningen, det overordnede vejnet, den kollektive trafik m. v., og endelig skal rådet forestå sygehusplanlægningen. Når hovedstadsrådet skal tildeles de mange beføjelser, kan det kun ske ved, at amtskommunerne og kommunerne i stort omfang må afgive de rettigheder og beføjelser, de har i dag. Jeg ville meget beklage, om sådan noget skulle ske; jeg så snarere, at flere beføjelser blev tillagt kommunerne. Det var den egentlige tanke med kommunalreformen, at kommunerne fik flere rettigheder, at selvstyretanken blev udvidet, ikke begrænset. Et hovedstadsråd vil selvsagt være meget udgiftkrævende;